

За результатами анкетування було виявлено головні побажання студентів щодо роботи їх кураторів наступні:

- своєчасне інформування студентів про найважливіші події у ЗВО;
- контроль відвідуваності й успішності;
- організацію культурно-масових заходів;
- куратор повинен захищати інтереси студента і допомагати йому у вирішенні його актуальних проблем [2].

Таким чином результати нашого дослідження спонукають нас до думки, що в університеті доцільно активізувати роботу кураторів. Також потрібно більш ретельно підходити до підготовки та підбору кураторів, а з іншого боку їх роботу потрібно морально та матеріально стимулювати. Кожен куратор повинен володіти високим рівнем педагогічної та психологічної підготовки.

Література

1. Алексюк А.М. Педагогіка вищої школи. Історія. Проблеми. – К.: Либідь, 1998.
2. Гинецинский В.И. Основы теоретической педагогики: учеб. Пособие / В.И.Гинецинский. – СПб.: Изд-во Санкт-Петербург. ун-та, 1992. – 148 с.
3. Основы педагогики и психологии высшей школы / Под ред. А.В. Петровского. – М.: Изд-во Моск. Ун-та, 1986. – 304 с.
4. Смелкова З.С. Педагогическое общение. - М.: Наука, 1999. - 232 с.

Шатіхіна В.Є.

Науковий керівник: доцент кафедри філософії і ППП

Чепурна В.О.

ВИЗНАЧЕННЯ ДІАГНОСТИЧНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ ЯКОСТЕЙ ІНЖЕНЕРІВ З ТРАНСПОРТУ

Успішність професійної діяльності багато в чому визначається відповідністю особистості професіонала вимогам ринку праці і професії. У зв'язку з цим, розвиток професійно важливих якостей (ПВЯ) є неодмінною умовою успішної реалізації професійних функцій. Професійні якості є одним із найважливіших чинників професійної придатності, вони не тільки побіжно характеризують певні здібності, але й органічно входять до їх структури, розвиваючись у процесі навчання й практичної діяльності. Професійні якості є одним із найважливіших чинників професійної придатності, вони не тільки побіжно характеризують певні здібності, але й органічно входять до їх структури, розвиваючись у процесі навчання й практичної діяльності. Питання щодо професійно важливих якостей фахівця розглядалися у працях багатьох науковців, зокрема в дослідженнях В.О. Толочка, А.К. Маркової, Е.Ф. Зеєра, Г.В. Ложкіна, В.Д. Шадрікова та ін [3].

У процесі дослідження професійно важливих якостей майбутніх інженерів з транспорту виявлені основні напрямки досліджень ПВЯ: акмеологічний; ергономічний; педагогічний: ПВЯ вчителів і педагогів.

Становлення висококваліфікованого інженера з транспорту – це в першу чергу формування його як особистості і лише потім – як професійного працівника, що володіє спеціальними знаннями у транспортній галузі. Успішність професійної підготовки у вищих навчальних закладах (ВНЗ) залежить від професійно значущих особистісних якостей, а недостатній їх розвиток у певної групи студентів є причиною недостатньої професійної успішності.

Увага до цієї проблеми зумовлюється такими обставинами: глибоке дослідження професійних якостей особистості відповідає насущним потребам виробництва і бізнесу; це ключова проблема психології професійного становлення особистості. Необхідно вивчати проблему розвитку професійних якостей особистості, тому що вона торкається проблеми життєвого становлення особистості як взагалі, так і у трудовій діяльності [1].

Технологічний ланцюжок рішення цієї задачі складається з таких етапів: виявлення професійно важливих якостей (ПВЯ) – номенклатури і ступеня чи необхідності неприпустимості психофізіологічних і особистісних властивостей, що забезпечують ефективну діяльність; підбор діагностичних методик; діагностика претендентів (студентів); розрахунок і ухвалення рішення.

Структуру професійно важливих якостей утворюють особистісні, індивідуально-типові особливості фахівця. На структурну впорядкованість рис особистості впливає професійна діяльність, специфіка котрої проявляється не в абсолютній вираженості рис, а в їх структурі (якісно-кількісному поєднанні характеристик, які складають визначену рису, та їх симптомокомплексів) [3].

Проаналізувавши всі підходи до визначення поняття «професійно важливі якості» та теоретичні положення щодо структури даного поняття з транспортної галузі, можна виділити такі компоненти ПВЯ майбутніх інженерів з транспорту: когнітивні, емоційно-вольові, мотиваційні, комунікативні та управлінські.

Виокремлюють загальнопрофесійні та спеціальні дисципліни в курсі підготовки інженера з транспорту. Професійно-орієнтований цикл підготовки посідає проміжне місце між загальноосвітньою і професійною підготовками. Професійно-орієнтовані дисципліни займають 40% навчальних дисциплін усього курсу навчання і включають в себе 2 цикли: загальнотехнічний і загальнотехнологічний. Загальнотехнічний є спільним для всіх інженерів, загальнотехнологічний визначається характером спеціальності інженерно-транспортного профілю [4].

Діагностика рівня парціальної готовності до професійного саморозвитку – це визначення рівня сформованості у студента умінь і навичок саморозвитку. Про рівень сформованості та готовності до саморозвитку свідчать наступні кількісні показники: мотиваційний, когнітивний, морально-вольовий, гностика, організаційний, здатність до самоврядування, комунікативний, –

перевірка яких здійснюється за допомогою програмного продукту «Професіонал». Це інформаційно-розрахункова система (ІРС), яка використовується в учбовому процесі, зокрема найефективніше на початковому його етапі, для діагностики рівня парціальної готовності студентів до професійного саморозвитку [2].

Така перевірка виконується за допомогою тестових завдань, сукупність яких утворює комплексний тест для оперативної перевірки студентів і прийняття керівним і професорсько-викладацьким складом відповідних рішень, спрямованих на підвищення ефективності учбово-виховного процесу у ВНЗ.

Встановлено технологію проведення діагностування та аналізу отриманих даних у результаті апробації пакету ІРС «Професіонал». Основними етапами щодо проведення діагностування є: підготовка тесту, головне меню ІРС, підготовка ІРС до роботи, експлуатація ІРС, підсумки діагностування.

Література

1. Киселиця О.М., Богданюк А.М., Гуліна Л.В. Прогнозування та запобігання синдрому професійного вигорання та хронічної втоми / О.М. Киселиця, А.М. Богданюк, Л.В. Гуліна // Молодий вчений. – 2018. - №3. – С.89-92.
2. Коць М. О. Психологія праці та інженерна психологія: навч.-метод. посіб. для студ. вищ. нав. закл. / М.О. Коць. – Луцьк : ПП Іванюк В. П., 2010. – 138 с.
3. Пряжников Н. С. Психология труда и человеческого достоинства : учеб. пособ. для студ. высш. учеб. заведений / Н.С. Пряжников, Е.Ю. Пряжникова. – М.: Изд. центр «Академия», 2001. – 480 с.
4. Хомуленко Т.Б., Поденко А.В., Моргунова Н.С. Психологія праці та організаційна психологія: Навчально-методичний посібник / Т.Б. Хомуленко, А.В. Поденко, Н.С. Моргунова – Харків: ХНАДУ, 2009. – 280 с.